

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Jeg raaber til dig, HERRE Christ

Citation: Kingo, Thomas: "Jeg raaber til dig, HERRE Christ", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid81591/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

HERrens Bud, Hvad Tiid det er og paa hvad sted, Sin Leyde
Gud dig giver med, At hand er din Beskiærmer bliid, Og 263
hielper dig til ævig Tiid.

M. Hans Thomæsøn.

J Eg raaber til Dig, HERRE Christ, O hør min hiertens Klage, 5
Giv mig dend rette Troe forvist, At jeg ey skal forsage: Thi
ald mit Haab det er til Dig, Og til din store Naade, I ald Vaade,
I Sandhed styrk Du mig, Og Troens sunde Maade.

[2] Jeg beder meer, O HERre GUD, Du kand mig det vel give,
At jeg min U-vens skompelskud Og Spot skal ikke blive: Thi 10
giv Du mig et stadigt Haab, At jeg kand taallig være, Korset
bære, I Sialens trøstig Raab, Dend Vey til Himlen lære.

[3] Und mig og det af Hiertens grund Min U-ven at tilgive,
Og elske ham i allen stund, Og i din Fred saa blive, At jeg maa
vorde dig saa liig, Dem || aldrig at misbunde, Som kun grunde 264
Oppaa mit Fald med Sviig, Og der fast effter stunde.

[4] Lad ingen Modgang, Lyst og Nød Saa sterk mig komm' i

*Guds Bud, Hvad Tiid det er og
paa hvad sted, Sin Leyde Gud dig
giver med, At hand er din Beskiær-
mer bliid, Og hielper dig til ævig
Tiid. D*

[Nr. 123] JEG raaber til dig O
HERre Christ, *Jeg beder du hør
min klage, Giv mig dend rette
Tro forvist, At jeg dig ikke for-
sager Thi jeg forseer mig gandske
til dig, Og til din store Naade, I
ald Vaade, Styrk mig i din sandhed,
Og altid vel bevare.*

[2] Jeg beder nu meer, O HERre
Gud, Du *kandst* mig det vel give:

*At jeg skulde ikke blive til spot,
Som mine fiender drive. Thi giv
du mig et stadigt haab, At jeg
kand taallig være, I Verden lære,
I alskens sorrig og nød, Som mig
kand vederfare.*

[3] Und mig og det aff hiertens
grund, *Jeg kunde min Fiende til-
give, Og elske hamem i allen stund,
Og i din fryct saa blive, At jeg
maatte vorde dig saa lig, Og elske
mine uvenner, Og bekiende, Dig
fader i himmerig, Nu og foruden
ald ende.*

[4] Lad ingen modgang lyst eller
nød, Saa sterk mig *komme til*

Hænde, I Livet eller og i Død, At de mig fra dig vände: Gid
ingen Ting er mig saa kier, Der mig skal fra dig drage, Alle Dage,
Aff alt i Verden er, Du skalt mig best behage.

[5] Jeg ligger her i Aandsens strid, Dend Diefvel gjør mig
5 Vaande, Og gjør der til sin største flid, At faa mig sig til haande,
Thi hielp mig aff hans Strikker ud, At jeg skal ey forsage, Men
maa smage Din Trøst, O hierte Gud, Som kiender best min
Plage.

Joh: Huß.

10 Paa dend Fierde Søndag
effter H. Tre Kongers Dag.

265 Over Epistelen, Rom. 13.

Under dend Melodie:
Beklag' aff ald min Sinde, etc.

15

I.

DEnd rette Dyders Moder
Er trofast Kierlighed,
Som sig paa Gud indpoder
Og ingen Falskhed veed,
20 Hun er dend Gield
Vi Christne skyldig blive
Hin anden her i Live,
Aff Hiertets reene Veld.

Hænde, *Hvad heller jeg skal leve* strid, Dend Diefvel gjør mig *stoor*
eller døe, At de mig fra dig vände. *vaande*, Og gjør der til sin største
Lad ingen ting være mig saa kier, *fid*, At *komme* mig sig til haande.
Der mig skal fra dig drage, Alle *Thi hielp og styrke min skrøbelig-*
mine dage, Aff aldt det i Verden *hed, Ellers saa maa jeg fælde, Nu*
er, Du skalt mig *æene* behage. *med alle, Skriften siger du est tro,*
[5] Jeg ligger her i *aandelig* *Thi monne du mig hervoale. D*